

PROP DE VOSALTRES

Jornada Mundial de la Pau

Estimats diocesans:

Hi ha qüestions permanents en el nostre món que moltes vegades es converteixen en problemes i han de ser objecte de la mirada cristiana. Hem repetit fins a no poder més les causes i les conseqüències de la fam, de la desigualtat social, de les migracions, del respecte als drets humans, de la dignitat de totes les persones i la seva igualtat en tots els ordres de la vida, de les minories socials i religioses i la seva reduïda rellevància, de la guerra i la pau...

Són qüestions actuals que no poden ser amagades amb motiu de la pandèmia de la Covid-19 que tots estem sofrint. L'angoixant situació d'ara, que provoca conseqüències sanitàries, econòmiques i socials molt evidents, no pot fer-nos oblidar altres qüestions importants com la pau, que l'Església posa en el cor de tothom en el primer dia de l'any nou. Aquesta Jornada Mundial de la Pau va tenir el seu inici l'any 1968, promoguda pel papa Pau VI. Abans d'aquesta data ja existeixen crides a la pau en moments puntuals per part de tots els pontífexs. Em venen al cap dos exemples eloqüents: el del papa Benet XV davant la Primera Guerra Mundial dels anys catorze al divuit del segle XX, i el del papa Joan XXIII en el seu recordat document *Pau a la Terra* dels anys seixanta. Hi ha molts altres exemples.

Els darrers anys, la celebració d'aquesta jornada ha comptat amb un lema per a totes les comunitats del món que, amb una paraula o amb una frase, intenta condensar la sensibilitat d'un moment concret, i sol combinar la paraula «pau» amb una altra concreció significativa.

La pau és una realitat desitjada i buscada pel gènere humà malgrat que massa sovint ens obstinem a fer la guerra i aniquilar el germà. Em sembla

urgent i necessari demanar a tots els cristians que preguin a Déu per aquesta circumstància i que siguin constructors de la pau, començant per un àmbit més pròxim, familiar o laboral. En el moment d'escriure aquest comentari no ha aparegut encara el lema i el missatge del Papa per a l'any 2021, que seria el suport i el motiu de la nostra col·laboració i, pel ritme i agenda de la impremta, em veig obligat a anticipar la meua reflexió amb la convicció que no quedi en l'oblit en les comunitats cristianes i com a proposta per a totes les persones de bona voluntat que s'adhereixin a aquest compromís universal.

Podria fer una breu síntesi de la pau en l'Antic Testament o recordar les paraules definitives del mateix Jesús en els evangelis, però vull ser més concret i recórrer a la vostra pròpia memòria per assenyalar alguns lemes d'anys anteriors que poden resumir el nostre desig actual:

- 1969: La promoció dels drets de l'home, camí cap a la pau.
- 1970: Educar per a la pau a través de la reconciliació.
- 1980: La veritat, força de la pau.
- 1983: El diàleg per a la pau, una urgència del nostre temps.
- 1990: Pau amb Déu Creador, pau amb tota la creació.
- 1994: De la família neix la pau de la família humana.
- 1998: De la justícia de cadascú neix la pau per a tots.

Feliç reflexió per a tothom. Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Conferència de Natàlia Méndez a l'IREL

El passat 10 de desembre, Natàlia Méndez, responsable del Servei d'Atenció Religiosa i Espiritual de Sant Joan de Déu-Terres de Lleida, va impartir la conferència «La saviesa interior» dins del cicle «La interioritat» que aquest curs organitza l'IREL en col·laboració amb la UdL, l'IEI i la Fundació Joan Maragall.

La sessió, com l'anterior, es va gravar i es va emetre a través del canal de YouTube del Bisbat de Lleida a l'hora prevista a causa de les restriccions per la pandèmia.

Natàlia Méndez va reflexionar sobre el concepte de saviesa que va definir com «un atribut de l'ésser humà que ens permet prendre decisions justes i equilibrades». També va destacar que «la saviesa ha de ser portada a la pràctica per ser saviesa». «El camí de la saviesa és un camí d'amor i cap a l'amor, i a la inversa, l'amor és el camí i el destí de la saviesa», va afirmar.

Podeu veure el vídeo de la conferència a través del següent enllaç:

<https://youtu.be/dWS16Qm4Vt0>

CERCA DE VOSOTROS

Jornada Mundial de la Paz

Queridos diocesanos:

Hay cuestiones permanentes en nuestro mundo que muchas veces se convierten en problemas y tienen que ser objeto de la mirada cristiana. Hemos repetido hasta la saciedad las causas y las consecuencias del hambre, de la desigualdad social, de las migraciones, del respeto a los derechos humanos, de la dignidad de todas las personas y su igualdad en todos los órdenes de la vida, de las minorías sociales y religiosas y su reducida relevancia, de la guerra y la paz...

Son cuestiones presentes que no pueden ser escondidas con motivo de la pandemia de la Covid-19 que todos sufrimos en la actualidad. La angustiada situación de ahora, que origina consecuencias sanitarias, económicas y sociales muy evidentes, no puede hacernos olvidar otras cuestiones como la paz que la Iglesia pone en el corazón de todos en el primer día del año nuevo. Esta jornada tuvo su inicio en el año 1968 promovida por el papa Pablo VI. Antes de esta fecha ya existen llamadas a la paz en otros momentos por parte de todos los pontífices. Me vienen a la cabeza dos elocuentes ejemplos: el papa Benedicto XV ante la Primera Guerra Mundial de los años catorce al dieciocho del siglo XX; el papa Juan XXIII y su recordado documento *Paz en la tierra* de los años sesenta. Hay muchos otros ejemplos.

En los últimos años la celebración de esta jornada ha contado con un lema para todas las comunidades del mundo. Es un lema con una palabra o con una frase que intenta condensar la sensibilidad de un momento concreto. Suele combinar la palabra «paz» con otra realidad significativa.

La paz es una realidad deseada y buscada por el género humano a pesar que éste se empeña en demasiadas ocasiones en hacer la guerra y aniquilar al hermano. Me parece urgente y necesario pedir a todos los cristianos que oren a Dios por esta circunstancia y sean constructores de la paz a un nivel cercano, familiar o laboral. En el momento de escribir este comentario no ha aparecido el lema y el mensaje del Papa para el año 2021 que sería el soporte y el motivo de nuestra colaboración y, por el ritmo y agenda de la imprenta, me veo obligado a anticipar mi reflexión con la convicción de que no quede en el olvido en las comunidades cristianas y como propuesta para todas las personas de buena voluntad que se adhieran a este compromiso universal.

Podría hacer una breve síntesis de la paz en el Antiguo Testamento, o recordar las palabras definitivas del propio Jesús en los evangelios. Voy a ser más concreto y recurro a vuestra propia memoria para señalar algunos lemas de estos años anteriores que pueden resumir nuestro deseo actual:

- 1969: La promoción de los derechos del hombre, camino hacia la paz.
- 1970: Educar para la paz a través de la reconciliación.
- 1980: La verdad, fuerza de la paz.
- 1983: El diálogo por la paz, una urgencia para nuestro tiempo.
- 1990: Paz con Dios Creador, paz con toda la creación.
- 1994: De la familia nace la paz de la familia humana.
- 1998: De la justicia de cada uno nace la paz para todos.

Feliz reflexión para todos. Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Un matrimoni lleidatà marxa dos mesos a la Ciutat de la Felicitat a Guatemala

Un matrimoni de Lleida, el Xavi i l'Espe, marxaran aquest mes cap a Guatemala per col·laborar durant dos mesos amb el projecte «Ciutat de la Felicitat» d'acollida d'infants i joves de la Congregació Marta i Maria.

La Delegació de Missions de la diòcesi de Lleida va haver de suspendre, el passat estiu a causa de la pandèmia, el voluntariat internacional amb Guatemala, però ara el reprèn amb més força.

«La Ciutat de la Felicitat» és una iniciativa, impulsada per la Congregació Marta i Maria, d'acollida d'infants i joves abandonats, que compta des de fa dos anys amb Mn. Víctor Espinosa, missioner de la nostra diòcesi.

El Xavi i l'Espe és la segona vegada que viatjaran a la Ciutat de la Felicitat. Fa un any van viatjar per primera vegada, i van estar un mes de voluntaris en el projecte. Quan van tornar a Lleida, van deixar una part del seu cor amb els infants de la Ciutat de la Felicitat, i es van reafirmar més en fer un canvi de vida, que ja feia temps que projectaven com a matrimoni.

Ara, després d'aquest any, i després d'un procés de reflexió des de la delegació, juntament amb Mn. Víctor Espinosa, han decidit començar a caminar en aquest canvi de vida. Ells han estat en contacte amb Mn. Víctor, atenent des d'aquí en l'àmbit personal, i col·laborant amb la delegació en les diferents necessitats que ens arriben des de la Ciutat de la Felicitat.

El pròxim 15 de desembre marxaran, per un període de dos mesos, a la Ciutat de la Felicitat. Allà els hi espera el començament d'un nou projecte en les seves vides com a matrimoni, inicien una missió, deixar la seva zona de confort i donar-se als altres de manera integral.

Quan tornin d'aquí a dos mesos, al febrer, començaran a preparar-se per dur a terme un voluntariat internacional de llarga durada. Formaran part dels missioners i missioneres laics de la Congregació Marta i Maria i estaran a disposició a Esquipulas, a la Ciutat de la Felicitat.

El nostre bisbe Salvador els va rebre el dimecres 9 de desembre. La Delegació de Missions continuarà estant al seu costat en tot allò que puguin necessitar, juntament amb Mn. Víctor i tota la congregació.

La família del bisbe Ciuraneta entrega a la diòcesi objectes litúrgics del prelat

La família del bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, traspasat recentment, ha entregat a la diòcesi de Lleida diversos objectes litúrgics que va utilitzar el prelat.

El passat diumenge 13 de desembre, els familiars del bisbe Ciuraneta van fer entregar a la Catedral de Lleida dels

objectes. Entre altres objectes, la diòcesi ha rebut: quatre mitres, un bàcul, així com diverses albes i casulles del bisbe Ciuraneta.

D'aquesta manera es compleix el desig del prelat que va expressar la seva voluntat que aquests objectes litúrgics fossin donats a la diòcesi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

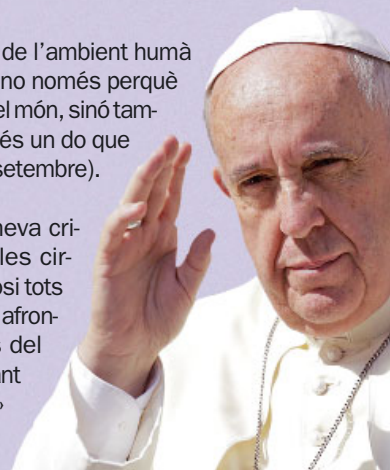

@Pontifex: «La vida humana es basa en tres relacions fonamentals estretament connectades: la relació amb Déu, amb el semblant i amb la terra» (25 de setembre).

@Pontifex: «El camí de la solidaritat necessita la subsidiarietat: no hi ha autèntica solidaritat sense participació social, sense la contribució de les famílies, les associacions, les cooperatives, les petites empreses, la societat civil» (25 de setembre).

@Pontifex: «La destrucció de l'ambient humà és una cosa molt seriosa, no només perquè Déu ens va confiar la cura del món, sinó també perquè la vida humana és un do que ha de ser protegit» (25 de setembre).

@Pontifex: «Renovo la meua criada perquè, considerant les circumstàncies actuals, es posi tots els països en condicions d'afrontar les grans necessitats del moment, reduint o condonant el deute dels més pobres» (25 de setembre).

La vida és un do, l'eutanàsia un fracàs

Nota de la Conferència Episcopal Espanyola davant l'aprovació en el Congrés dels Diputats de la llei de l'eutanàsia

1. El Congrés dels Diputats està a punt de culminar l'aprovació de la Llei orgànica de regulació de l'eutanàsia. La tramitació s'ha realitzat de manera sospitosament accelerada, en temps de pandèmia i estat d'alarma, sense escolta ni diàleg públic. El fet és especialment greu, perquè instaura una ruptura moral; un canvi en les finalitats de l'Estat: de defensar la vida a ser responsable de la mort infringida; i també de la professió mèdica, «anomenada en la mesura del possible a curar o almenys a alleujar, en qualsevol cas a consolar, i mai a provocar intencionadament la mort». És una proposta que fa joc amb la visió antropològica i cultural dels sistemes de poder dominants en el món.

2. La Congregació per a la Doctrina de la Fe, amb l'aprovació expressa del papa Francesc, va publicar la Carta *Samaritanus Bonus* sobre la cura de les persones en les fases crítiques i terminals de la vida. Aquest text il·lumina la reflexió i el judici moral sobre aquesta mena de legislacions. També la Conferència Episcopal Espanyola, amb el document *Sembradors d'esperança. Acol·lir, protegir i acompanyar en l'etapa final d'aquesta vida*, ofereix unes pautes clarificadores sobre la qüestió.

3. Urgim a la promoció de les cures paliatives, que ajuden a viure la malaltia greu sense dolor i a l'acompanyament integral, per tant també espiritual, als malalts i a les seves famílies. Aquesta cura integral alleuja el dolor, consola i ofereix l'esperança que sorgeix de la fe i dona sentit a tota la vida humana, fins i tot en el sofriment i la vulnerabilitat.

4. La pandèmia ha posat de manifest la fragilitat de la vida i ha suscitat sol·licitud per les cures, al mateix temps que indignació pel descarti en l'atenció a persones majors. Ha crescut la consciència que posar fi a la vida no pot ser la solució per a abordar un problema humà. Hem agraït el treball dels sanitaris i el valor de la nostra sanitat pública, reclamant fins i tot la seva millora i major atenció pressupostària.

La mort provocada no pot ser una drecera que ens permeti estalviar recursos humans i econòmics en les cures paliatives i l'acompanyament integral. Per contra, enfront de la mort com a solució, cal invertir en les cures i proximitat que tots necessitem en l'etapa final d'aquesta vida. Aquesta és la veritable compassió.

5. L'experiència dels pocs països on s'ha legalitzat ens diu que l'eutanàsia incita a la mort als més febles.

En atorgar aquest supòsit dret, la persona, que s'experimenta com una càrrega per a la família i un pes social, se sent condicionada a demanar la mort quan una llei la pressiona en aquesta direcció. La falta de cures paliatives és també una expressió de desigualtat social. Moltes persones moren sense poder rebre aquestes cures i només compten amb ells els qui poden pagar-los.

6. Amb el Papa diem: «L'eutanàsia i el suïcidi assistit són una derrota per a tots. La resposta a la qual estem anomenats és no abandonar mai als que sofreixen, no rendir-se mai, sinó cuidar i estimar per a donar esperança». Convidem a respondre a aquesta crida amb l'oració, la cura i el testimoni públic que afavoreixin un compromís personal i institucional a favor de la vida, les cures i una genuïna bona mort en companyia i esperança.

7. Demanem a quants tenen responsabilitat en la presa d'aquestes greus decisions que actuïn en consciència, segons veritat i justícia.

8. Per això, convoquem als catòlics espanyols a una Jornada de dejuni i oració dimecres que ve 16 de desembre, per a demanar al Senyor que inspire lleis que respectin i promoguin la cura de la vida humana. Convidem a quantes persones i institucions vulguin unir-se a aquesta iniciativa.

Ens acollim a Santa Maria, Mare de la Vida i Salut dels malalts i a la intercessió de Sant Josep, patró de la bona mort, en el seu any jubilar.

Madrid, 11 de desembre de 2020

REFLEXIONS

No podem oblidar els que porten anys patint epidèmies

Les noves circumstàncies, que han impedit trobades, celebracions, desplaçaments, serveis, comiats, acompanyaments, etc., han estat amarares de dolor en molts casos, i han posat en crisi els models socioeconòmics i sanitaris existents. Tota la humanitat ha estat posada a prova. S'ha posat a prova el vincle social i la fe evangèlica.¹

A l'igual que en el relat evangèlic, avui moltes persones pateixen pel mal que ens envolta. Tots tenim patiments que ens donen neguit a voltes.

No podem oblidar a molts germans nostres que porten anys patint epidèmies i malalties que es podrien haver guarit amb més solidaritat.

Tampoc ens oblidem de la humanitat que segueix patint a causa del pecat i l'egoisme injust, havent d'emigrar, essent explotats i atrapats en trata de persones, obligats a treballar en la infantesa, milions de famolencs en societats opulentes, milers d'aturats i pobres, persones que perden la salut mental a causa dels patiments provocats per la manca de recursos i d'accés a béns essencials, etc. Hi ha molt patiment més enllà de la Covid-19. Recordem que el seu clam puja fins a Déu, que escolta els seus gemecs i es recorda de l'Aliança feta amb el seu poble, fent-se càrrec de la situació.²

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Cfr. PONTIFICIA ACADEMIA PARA LA VIDA, *Pandemia y fraternidad universal. Nota sobre la emergencia Covid-19*, 30 de marzo de 2020, [en línia] <http://www.academyforlife.va/content/dam/pav/documenti%20pdf/2020/Nota%20Covid19/Nota%20sobre%20la%20emergencia%20Covid-19_ESP_.pdf>, [Consulta: 22 de abril de 2020].

² Cfr. Ex 2,23-25.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paülana, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg. (rel. angèlica); sant Manuel González García, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberk.

5. □ Dimarts [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec,

125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dimecres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dijous [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Divendres [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dissabte [1Jo 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.; beata Alexia Le Clerc, vg.

10. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,3-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

Diumenge II després de Nadal (B)

COMENTARI

Als qui l'han rebut els concedeix poder ser fills de Déu

Ja sabem que l'AT sovint és un anunci o figura de les realitats del NT. La primera lectura parla de la saviesa que és presentada com un realitat que existeix al costat de Déu i que es fa present enmig del poble d'Israel: *Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat... he tret brotada en la possessió del Senyor*. Tot això ho podem aplicar a l'encarnació de Jesucrist que contemplem en aquests dies, com també aquestes paraules: *El Senyor m'assenyala on plantaré la meva tenda; m'ha establert a Sió [Jerusalem]; m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem*. De forma encara més clara li podem aplicar al Senyor aquestes paraules: *M'ha creat abans dels temps, des del principi i mai més no deixaré d'existir*.

El que llegim a l'Evangeli de Joan és com un ressò del Siràcida: *Al principi ja existia el qui és la Paraula. La paraula era amb Déu i la Paraula era Déu*. Però Joan precisa: *Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes*. I aquesta Llum i aquesta Vida s'han fet presents entre nosaltres: *El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle*, és a dir, la seva tenda. S'ha fet veí nostre, un més de la comunitat d'homes i dones que vivim en aquest món. Però cal acollir-lo a la nostra vida perquè no passi el que denuncia l'evangelista: *Era present al món, però el món no l'ha acollit, ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit*. Però, a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. Aquest és el gran do que ens ofereix aquest infant: poder ser fills de Déu. I diu encara: *La gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist*. Aquests són els grans dons que ens porta l'infant Jesús. Sant Pau també recorda: *Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist*. I d'aquí l'oració: *Que Déu ens concedeixi una comprensió profunda i la seva revelació, perquè coneguem veritablement qui és ell*, que ens porta la Llum, la Veritat, l'Amor i que ens ha fet fills de Déu. Pot ser una bona oració per a aquests dies.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-4.12-16)

La saviesa s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits." M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Lectura abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut.

Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre de Eclesiàstic (Eclo 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso.

«El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción de Señor, en su heredad.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, el Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bienes espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Lectura abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo reconoció.

Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.